

nødvendige Tilfælde, saa vil jeg baade for Sagens egen Skyld og for Consequentensens Skyld stemme imod, at der findes en extraordinair tredie Behandling Sted. Jeg vil saameget mere afgive min Stemme derimod, som det hidtil har været noget ukendt her i Salen, at en Lov er bleven behandlet i to Dage, og de to sidste Behandlinger foretagne med en halv Times Mellemrum, og det paa en Tid, da omtrent Halvdelen af Thingets Medlemmer er fraværende.

Rosenørn: Jeg erkjender fuldkomment, at der er noget Extraordinairt i den Fremgangsmaade, som vi nu følge, og som de stemme for, der ville gaae ind paa en 3die Behandling i dette Dreiblik; men jeg tillader mig at troe, at der i nærværende Tilfælde er særlige Omstændigheder tilstede, som ikke let ville møde i andre. Det gjør mig ondt, at den ærede Finanzminister ikke her er tilstede; thi da vilde vi kunne erholde Oplysninger om, hvorledes Sagen egentlig staaer, og hvorvidt denne Lovs Vedtagelse er af Bigtighed med Hensyn til Telegraphliniens Aabning; men jeg troer alligevel, at man tør gaae ud fra den Forudsætning, at, saalænge denne Lov ikke er udkommen, vil Telegraphlinien ikke blive overgivet til Benyttelse for Publicum, og derimod, naar Loven er gaaet igjennem, dette dog temmelig snart vil skee. Jeg anseer det nu i flere Henseender for at være ønskeligt, at denne Linie, som er anlagt med saa store Omkostninger, bliver aabnet til fuld og fri Afbenyttelse for Alle og Enhver, saasnart skee kan; det er baade af Bigtighed for Communicationen, for den hurtigere Fremme af Esterretninger og tillige for at stille Alle og Enhver ved Siden af Forvaltningen; saalænge nemlig alene visse Betjente ere istand til, gjennem Linien at forskaffe sig overordentlig vigtige Esterretninger, navnlig saadanne, som ere af stor Bigtighed for Pengeomsætninger, og som kunne være af aldeles afgjørende Betydning i saa Henseende, saalænge staaer den øvrige Almeenhed i en høist usordealagtig Stilling, idet den ikke har Udgang til at nyde de samme Fordele, og derfor forekommer det mig ønskeligt, at vi ikke lægge nogen Hindring iveien for, at Publicum saa snart som muligt

kan komme til at nyde disse Fordele. Det er saaledes denne Sags ganske særlige Natur, som gjør, at jeg troer, at det kan forsvares at stemme for en extraordinair Behandling.

G. Winther: Jeg kan heller ikke Andet end beklage, at Ministeriet ikke er tilstede ved en Leilighed som denne, hvor det dog kunde være ganske ønskeligt, at man hørte, hvorledes dette Foretagendes nuværende Stilling er, for at vi ikke skulde komme til at staae i et falst Lys ved at nægte deene Sag Fremme, dersom dette maa blive Tilfælde. Jeg for min Part har dog ikke Mod til at tage Deel i det Ansvar, som vistnok vil blive paabyrdet os, hvis vi nu nægte Sagens Fremme. Det er for mig en Ting, der ikke er uden Betydning, at denne Sag allerede er passeret igjennem Landstinget; thi jeg kan ikke antage, at denne Sag vilde være gaaet upaataalt igjennem dette Thing, der dog omfatter saa mange dygtige Kræfter, naar den havde været af den Art, at den kunde medføre nogen Fare, navnlig i de Henseender, som ere omtalte af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen). Jeg for min Part er ikke Jurist, og veed ikke, hvem jeg skal give Ret af de 2 ærede uenige Jurister, Justitsministeren og den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti); men det forekommer mig, at der er mindre Betænklighed for os Lagsfolk i at holde os til Loven, end i at standse dens Fremme af juridiske Betænkligheder; thi, dersom det skulde vise sig, at der var nogen virkelig Fare for Borgernes Frihed i de Straffebestemmelser, som ere forbundne med Loven, saa troer jeg, at det vil være Regjeringens Pligt i saa Tilfælde at hjælpe til, at der kommer en rettende Tillægsbestemmelse til denne Lov, saasnart som det har vist sig, at der er nogen Ulempe forbunden dermed. Regjeringen har nemlig igjennem Justitsministeren selv erkjendt, at der var givet os overordentlig kort Tid til at indgive Endringsforslag til Loven, og jeg maa derfor ansee ham forpligtet til at bevirke Regjeringens Medvirkning til at forhindre en saadan Fare for Borgernes Frihed, som muligen kunde vise sig at være en Følge af nærværende Lov, selv om denne Forandring skulde komme en meget kort Tid efter Lovens